

יאיר ניצני מרים גבה

שנה אחת אפיים

2020 לימדה אותנו לחיות בסגר ומאחורי מסיכה, אז באווירת מצעד הפזמונים השנתי - קבלו את מושגי השנה

עברו לגור בדובאי. מצד שני, עד שלא יפתחו שם את "צוותא דובאי" או את מועדון "אבו זאפה", זה לא יפתור את הבי-עיה. יש מצב שבקרוב, במקום שאמנים ישירו כדי לסייע לקשישים, קשישים יצטרכו לשיר כדי לגייס כסף לאמנים. הדואט של נתניהו ובן-זקן גם עושה חשק לעוד שיתופי פעולה מהזן המוזיקלי-פוליטי. לקראת הבחירות אני יכול להמליץ על כמה אופציות לדואטים סוחטי דמעות ומג-דטים. למשל, גרעון וסער ויפעת שאשא ביטון, שיכולים לבצע את שירם של מרגי ונועה קירל "בואי נהיה הזוג הזה". אם סער ירגיש שזה עושה לו בעיות בבית, הוא יוכל להקליט ב-"B Side" גרסה לשירו של חמי רודנר "גאולה" ולהקדיש לרעייתו את השורה "גאולה, הו גאולה, נשקי אותי עכשיו נשמה".

אם הסקרים לא יאירו פנים לסער וחלום ראשות הממשלה יתרחק, נתניהו יוכל להקדיש לו גרסה חדשה של "גידי אתה מתרחק ממני, מתפוגג ברקע, נעלם בשקע", שלא לדבר על

מילים חדשות וארוכות מדי. אנשים שהדבר היחיד שהם ידעו על וירוס הוא שאפשר להשתמש בו כחיה שמתחילה באות ו' במשחק ארץ-עיר, התחילו לדקלם בידענות מונחים כמו פנדמיה, אפידמיולוגי או אקספוננציאלי - מילה שהשימוש בה גדל השנה בקצב אקספוננציאלי. אנשים פוזרו בביטחון מוחלט מושגים כמו סגר נושם, ריסון מהודק, גניף מוחלש, מטוש ו-FDA.

עדיין מוקדם לומר אם הסלוגן של החודשים הבאים יהיה "לכו להתחסן" או "לכו להצביע", אבל ייתכן שהפילוג בציבור הישראלי יהיה על נושא חדש לחלוטין. אחרי שהתרגלנו לח' לוקה ולמריבות על רקע של ימין-שמאל, אשכנזים-מזרחים, יהודים-ערבים, עפרה-ירדנה ואייפון-אנדרואיד, ייתכן שהש' סע החברתי הבא יהיה בין מתחסני פיזור למתחסני מודרנה. חלוקה אחרת ופחות משעשעת עשויה להיות בין המתחס-נים לאלה שמפחדים מתופעות הלוואי, אם כי משונה לראות שבין המתנגדים והמתלבטים יש כאלה שהיו פחות קפדנים

שנת 2020, שכנראה נקראת ככה כי היא הרגישה כמו 20 שנה, נפרדת מאיתנו ומשאירה אותנו חבולים, מסוגרים, ובעיקר עוטים מסיכה, כיאה לשנה שהיתה על הפנים. התקווה של רוב אזרחי העולם היא שהאפקט שלה יטוס לנו מהעיניים, ושהמוטציה הבריטית שתקעו לנו בסוף השנה תתממש כמו הרוטציה ותיעלם כמו המנדט הבריטי.

בשנה החולפת למדנו מהי הסתגלות, איך לחיות בסגר ולשים מסיכה, וגם המון מושגים חדשים. כמו כל מדור שמכבד את עצמו (וגם כמה שלא מכבדים), אנחנו מסכמים את השנה, ובאווירת מצעד הפזמונים השנתי בחרתי לכם כמה מנבחי השנה.

טכנולוגיית השנה

במקום הראשון נמצאת תוכנת זום, שהשאירה אבק וירי-טואלי לכל המתחרות הבכירות, כולל פייסטיים, שיחות הווידאו של ווטסאפ ואפילו חביבי הנועה, טיקטוק ופורטנייט. הטכנולוגיה המעצבנת-אך-האפקטיבית הפגישה אותנו עם המשפחה בלייל הסדר והחליפה את הישיבות הפרונטליות בעבודה, את הלימודים בבתי הספר, את שיעורי הפילאטיס בסטודיו ואת הופעות הקומיקאים והמרצים, שניסו לקבל איכשהו תגובה מהריבועים השחורים שמולם. בקיצור, השנה כולנו זומברנו.

למדנו איך מדברים בצ'אט של זום, איך עושים share screen, איך שמים רקע של אי טרופי בזמן שיושבים בחדר כביסה בפתח תקווה ושותים טרופית, ואיך נוהרים לא להש' מיע קולות ולשתף מראות כשאנחנו לא לבושים בשירותים. שותפינו זום - המורים, מדריכי הכושר והחברים לעבודה - כבר למדו להכיר את בני המשפחה שלנו, שנוהגים לפרוץ לפריים בתחתונים ללא אזהרה מוקדמת.

כמו בחיים האמיתיים, גם בזום אנשים התחילו להעמיד פנים ולנסות לשפץ את המציאות. בלא מעט שיחות תוכ' לו לראות שמאחורי הפרטנר שלך ניצבת ספרייה מהודרת מעץ מהגוני, שעליה מסודרים מיטב ספרי השירה הרוסית והפילוסופיה הצרפתית. לך ברור שמדובר במצג שווא אינ' טלקטואלי ובזיוף לצורכי זום, תופעה שאפשר לכנות "זיום" - ושהבן אדם לא קרא ספר מאז צ'יפופו בכיתה ד'.

יש גם כאלה שחיים בחורבה מבודקת ומטונפת שלא ראתה ספונג'ה חודשים, עם ערימות כביסה בסלון וטחב במטבח, אבל מעמידים ברקע הזום מסך ירוק עם תמונה של וילה מתוקתקת שגזרו מכתבה של בניין ודיוה.

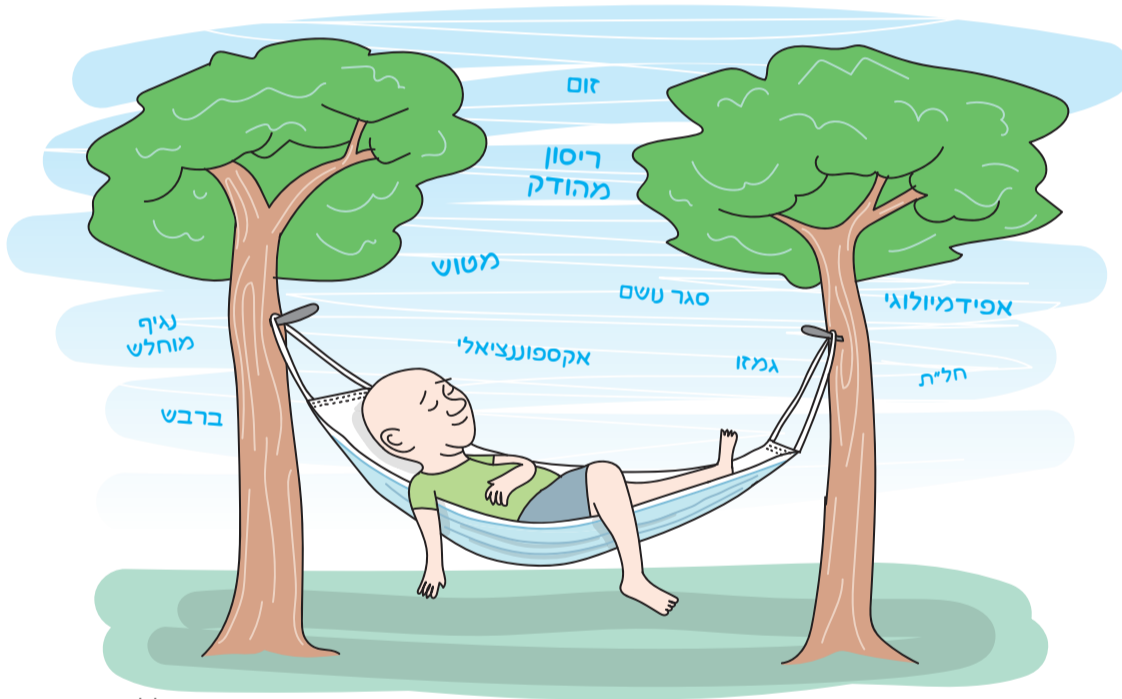
הזום יצר מצב חדש גם בתעשיית האופנה. העובדה שאנ' שים מצולמים רק בחלק העליון גרמה לעלייה במכירת החו' לצות ולצניחה במכירות המכנסיים. מי צריך מכנסיים אם אפשר להעביר יום שלם בעבודה בזום עם חולצה מכופתרת ותחתונים שלא החלפת מתחילת השבוע. ייתכן שבקרוב "חליפות שלושה חלקים" יהיו סט של ז'קט, וסט מהורר ותחתוני סבא.

גילינו גם שלא קל לעבוד או ללמוד מהבית כשעוד חמישה אנשים יושבים לך על האינטרנט או שותפים איתך במחשב. למדנו שהילדים לא עסוקים ב"למידה מרחוק" אלא בעיקר ב"זלילה מקרוב", ומצפים שתכין להם אוכל, תנקה אחריהם, ואחר כך תקפיץ אותם לחברים.

אנשי עסקים, שהיו רגילים לרדת בצהריים מהמשרד לנגב חומס או לאכול המבורגר, צריכים עכשיו לשלב בין שיחה עם הדייקטוריון בלונדון לבין הכנת שניצל לילדים, ולקוות שלא יורקו בטעות את הסלולרי לצלחת של פירורי הלחם.

מטבע הלשון של השנה

המגיפה חשפה אותנו לא רק לגיבורים חדשים כמו משה בר סימן טוב, פרופ' גבי ברבש, הפרויקטור רוני גמזו, סדצקי, גרוטו ושאר סל"קים (סלבריטאי קורונה) - אלא גם לשלל

איור: טל לזר

השורות: "גידי אתה תשלם ביוק, מסתובב בשטח עם פר-צוף של פוקר".

השרים עמיר פרץ, איציק שמולי ואורלי לוי, שלפי הס' קרים לא יעברו את אחוז החסימה, יכולים להקליט גרסה מעודכנת לשיר שביצעו פעם אמני ישראל: "שר אחר עם מנדט אחד - המפלגה כנראה תתפגר".

לצ'לבות יאיר לפיד ועפר שלח אני ממליץ להקליט את "הבטחנו זה לזה, ברגע של חולשה, שאם זה ייגמר, נגמור את זה יפה". לפיד יכול גם להיכנס לאולפן ולהקדיש לגנץ ולאשכנזי את "זה היה סיפור של חורף, לא יותר".

בעקבות ההתקרבות של מנהיג המפלגה האסלאמית מנסור עבאס לנתניהו, אני ממליץ לאחמד טיבי לנסות לקרב אותו בחזרה לרשימה המשותפת עם שיר שיוכיר לו ש"אנחנו שנינו מאותו הכפר, אותו שפם, אותה כלורית שיער".

ולסיום, בקשה קטנה בשם הגברת הראשונה, שעושה ליי-לות כימים בעמותה על שם מייקל לויין למען חיילים בודדים ישראלים ללא עורף משפחתי: תנו תרומה, קטנה או גדולה. זה יעזור לה לעזור לחיילים בודדים, ויוריד לי אותה מהראש. גם זו מצווה. צלצלו 074-7405300 ותגידו שיאיר שלח אתכם.

שתהיה לכולנו שנה טובה ומחוסנת. ●

yairn@israelhayom.co.il

בבדיקה של זריקות הבוטקס שעשו, ולא ברקו אם ה-FDA אישר את החגיגת שהסניפו, את הסיגריות שהם עישנו או את הג'אנק פוד שהם אוכלים.

לפחות דבר אחד טוב כן יצא מהקורונה: רבים מהישראלים מפגינים נימוס אירופי מפתיע, ובמקום ההידחה להיות ראי' שונים גם בתור לחיסון הם מעדיפים לנהוג כג'נטלמנים ולוותר על תורם למען הזולת.

שיר השנה

בקטגוריית השירים המיוחדים של השנה נבחר כמוכר "יש בי אהבה", הלהיט הפילנתרופי של הכוכב העולה, הזמיר מבי לפור בנימין נתניהו, עם זמרת שלושת המטושים עדן בן-זקן. לא בטוח שיש לכיצוע ערך אמנותי גדול, אבל הוא בהחלט עשה הרבה רעש.

לא פעם, כמו במצעדים שנתיים, שיר בולט בגלל העו' בדה שיצא לאור ממש לקראת סוף השנה, ותזמון היציאה משפיע על מיקומו במצעד השנתי. יכול להיות שזה המצב גם במקרה הזה, אלא שהשנה לא יצאו כל כך הרבה שירים, כנראה כי לזמרים וליוצרים לא היה מצב רוח, וגם לא מקום שאינו האמבטיה שלהם כדי לבצע את השירים החדשים. שוק ההופעות היה במצב כל כך קשה, שחלק מהאמנים